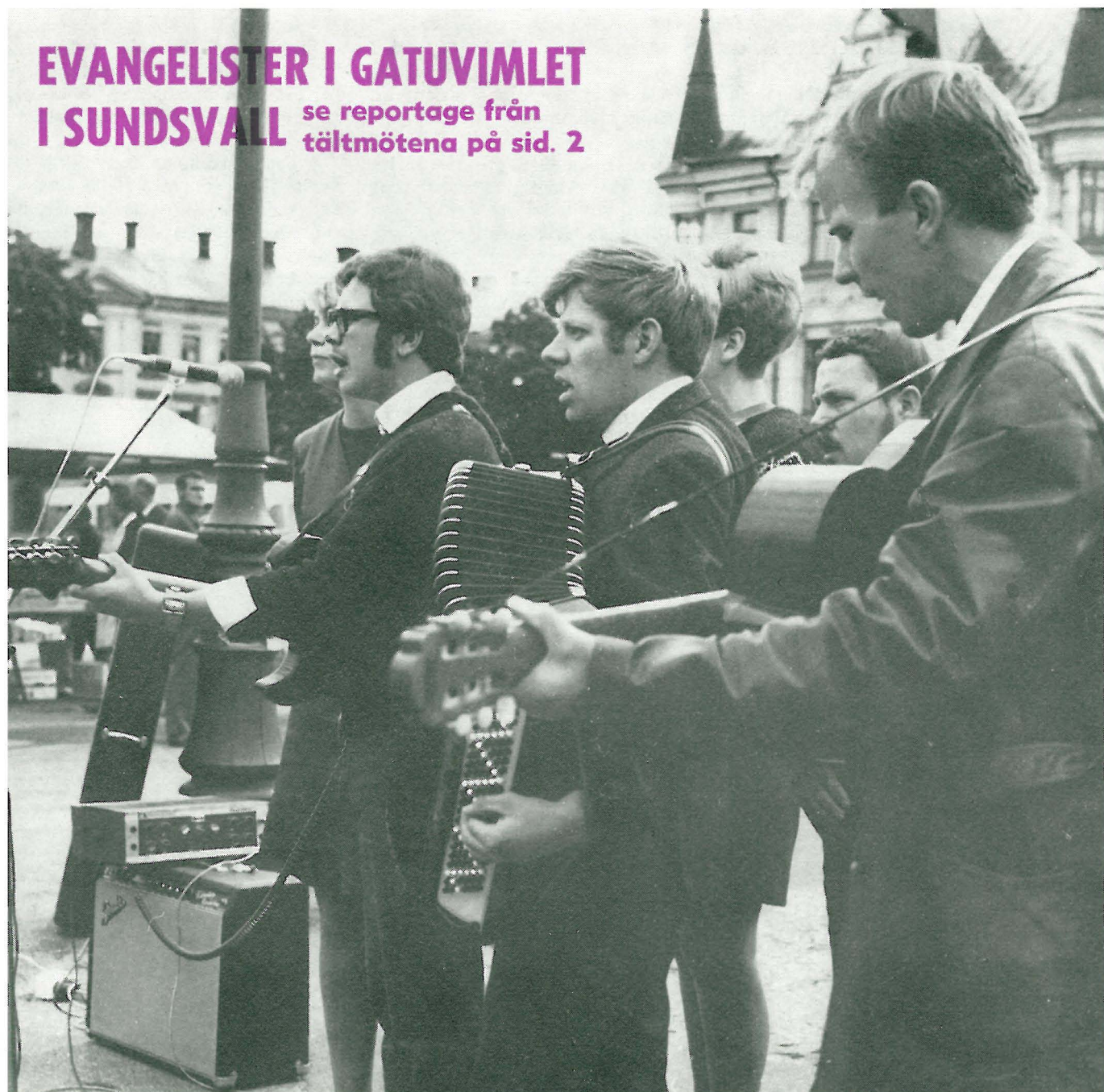

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

r 19 - 1-15 oktober 1969 - Årgång 10 - pris 1:50 kr. (moms inberäknad)

**EVANGELISTER I GATUVIMLET
I SUNDSVALL** se reportage från
tältmötena på sid. 2

"Guds ord bär icke bojar!"

"Det är seger i Jesus, min Frälsare för evigt."

Tältsummaren -69 är fullbordad. Det sista stället tältet restes var i Sundsvall. Från en härlig tältserie i Örnsköldsvik drog vi oss ner till Y-läns residensstad. Trots att hösten kom med regn och kallare väder slog vi upp tältet nere vid Puckelbron, ca 300 meter från centrum.

Med en längtan att sprida ut evangelium och vinna människor för Kristus, engagerade sig församlingen tillsammans med vittnena helhjärtat i en tvåveckors intensiv tältmöteskampanj. På Stortorget stod vi nästan varenda dag och sjöng ut det glada Budskapet. Minst 200 personer lyssnade intresserat varje gång vi ställde upp.

Olika slag av människor, som representerade många olika behov, hittade vägen till tältet, men det underbara är att Jesus

Gunno Andersson rapporterar från Sundsvall

har *alla* möjligheter att lösa problemen och fylla behoven.

Den 6 och 7 sept. hade vi hjälp av *Rune Gelinder* och några vänner från Falun. Sedan kom *Arne Imsen* på onsdagen och stannade kampanjen ut. Folk strömmade till och lyssnade ivrigt på Guds levande Ord. Liksom under de andra tältmötesserier i sommar har flera blivit frälsta och många förnyade. Även så i Sundsvall. Guds Ord bär icke bojar. Det bryter ner otro, synd och satsans bålverk. Det är likt en hammare som krossar berg, men också en upplyftande, fridsskapande kraft. Bokstaven dödar, men Anden gör levande.

Seriens sista möte blev en

uppenbarelseafton. Gud går fram och gör under. *Lasse Johansson* var med sista dagen och predikade. Flera unga vittnen har varit med i Sundsvall, förutom undertecknad, *Sven-Ake Asplund*, *Tage Johansson*, *Siw Jakobsson*, *Bertil Qvist*, *Elisabeth Olsson*, *Brittmari Hansson* m. fl.

Sven-Ake, Tage och Siw stannar tillsvidare kvar i Sundsvall för att tillsammans med de övriga vännerna bygga upp Guds verk.

I denna sommar har tältet varit på flera platser där det endast finns några få vänner, och det betyder rent ekonomiskt en åderlåtning. Här kan *Du* vara med och hjälpa till att lyfta den bördan. Herren älskar en glad givare.

Sänd ditt bidrag till: Evangelistkassan c/o Sture Swärd, Frihetsvägen 38, 175 00 Jakobsberg. Pg 44 10 05.

Bertil Qvist, typograf från Jakobsberg, har satsat sommaren för att tjäna Gud i norrlandskampanjerna.

Folk strömmade till och lyssnade ivrigt till Guds ord.

nr 19 • årgång 10

1 oktober 1969

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ Till en besökande rådgivningsgrupp från K V sade president Nyerere, Tanzania, att kyrkorna hittills stått på de privilegierades och de rikas sida och lämnat de s. k. ateisterna att föra de förtrycktas och maktlösas talan. "Vad vi kallar afrikansk socialism kommer att ge kyrkorna ett tillfälle att praktisera vad de predikat i många århundraden", konstaterade Nyerere. (Sv. V. T.) ■

■ ■ I Per-Arne Axelssons första radioprogram i en serie om frikyrkans situation i dag, gav sex journalister, alla knutna till frikyrkan, sina synpunkter. Det blev mycket kritik. Bernth Eklundh, S.M.F. upplevde frikyrkan som en välvillig moster konventionell och enbart pysslande med sig själv. "Frikyrkan behöver öppna sig för den Helige Ande. Även pingströrelsen behöver genomgå en förnyelse", tyckte Ivar Lundgren, Dagen. Per Gréver gick hårt åt frikyrkosamfundens stadiga utveckling mot fast etablerade föreningar. Han hävdade det typiska i att rörelser som Maranata i dag noterar de största framgångarna. ■

■ ■ I radioprogrammet "Angeläget" sade pastor Lewi Pethrus att han hoppades på en andlig förnyelse som framför allt berör bönen och den kristna förkunnelsen av i dag. Vid en jämförelse med andra länder, sade pastor Pethrus, att vårt land inte har det värre, skillnaden låg däri att man på andra håll beklagar och kritiserar tillstånd och utveckling, medan man här försvarar dem ■

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

TÄLTOFFENSIVEN I UMEÅ AVSLUTAD.

Stina Fridolfsson rapporterar se sid. 5

"SLUTA LÄSA BIBELN — DU BLIR PROTESTANT", varnade en katolsk präst Adelaida

Sánchez Zea, Malaga, Spanien. Läs hennes vittnesbörd på sid. 6—7

FÖRSAMLINGSLIVETS ABC — Arne Imsen i

Malmköpingsveckan. Referat: Eystein Raude .. se sid. 10—11

DEN MODERNA KLINIKEN I MÖRBY BYTTES

MOT ETT SJUKHUS I MPONGWE. Brev från

Inga Andersson i Zambia se sid. 12—13

Omslagsbilden:

FRILUFTSMÖTE PÅ STORA TORGET I SUNDSVALL.

I nästa nummer:

PRESENTATION AV ÖREBROFÖRSAMLINGENS VERKSAMHET M. M.

Midnattsropet — organ för andlig väckelse i dag

utkommer med ett 20-sidigt nr den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är

ARNE IMSEN

I redaktionen:

LARS O ANDERSSON och

ULLA NÅSHOLM

Layout:

PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion

och expedition är:

Box 6177

102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:

Redaktion och expedition

Vx 34 06 35

Arne Imsen:

ATTACK ELLER FÖRSVAR

Varför är så många kristna bekännare totalt likgiltiga och tafatta inför den andliga nöd, som blir alltmer markant i vår tid?

Varför nöjer sig så många med den passiva åskådarens roll inför den uppmarsch av demoniska världsmakter, vilka ändock de flesta medger håller på att få ett allt djupare grepp i folksjelen?

Varför har materialismen lyckats passificera så många väckelsekristna barriadkämpar och deformera deras profil till oigenkännlighet?

Varför har egoismen lyckats demoralisera så många kristna dithän att de medvetet för att behålla och förbättra sin materiella standard stjäla tid, kraft och medel från Guds verk?

Varför är det så litet heligt allvar och så många teatraliska glädjeyttringar bland de kristna?

Varför har nöjes- och underhållningsmomenten ett så dominerande inflytande i den kristna förkunnelsen och gemenskapen?

Varför måste mötes- och församlingsliv oupphörligt frossa i själiska effekter?

Varför måste Ordets predikan och sann tillbedjan ständigt begränsas för att så mycket större utrymme kan ges åt religiöst artisteri och modern idolkult?

Varför har bönemötet så liten dragningskraft på människor, som annars i olika högtidliga sammanhang påstår sig vänta både en folkväckelse och Jesu tillkommelse?

Det är verkligen vemodigt och beklämmande att den kristna verksamheten engagerats i så många periferiska uppgifter. Det är bara att konstatera, att de kristna församlingarna är på glid bort från sin centrala uppgift såsom förmedlare och förvaltare av Guds nåds evangelium. Det sjungs och predikas förmodligen lika mycket och helt säkert modernare än förr i offentliga och enskilda sammankomster i massmedia, kyrkor och kapell. Ivriga försök görs att ta upp tidens problematik i något som betraktas såsom socialt medveten förkunnelse. Ibland verkar det nästan som om religiösa pratmakare vill slå mynt av den osäkerhet och otrygghet den största delen av mänskligheten i ångest måste uppleva såsom tillvarons mäktigaste förtryckare. De drar sig inte för att förfälska Guds ord och låta det, i strid med dess ande och lära om de yttersta tingen, bilda grunden för en världslig framtids- och kulturoptimism. All denna kvasireligiositet i västerländsk lyxförpackning är trots sitt krystade jämmer över de fattigas armod falsk varudeklaration och mynnar i den profanhumanism, vars främsta kännetecken är gudsförnekelse. Den enda lösningen på mänsklighetens gigantiska problem är att vi får Jesus tillbaka, och Hans tillkommelse kan vi på det ena eller det andra sättet fördröja eller påskynda.

Det verkar som om miljön fostrar fram kristna utan vision, utan tro och utan andlig kraft. De är vapenlösa och desorienterade, och eftersom de är hjälplöst okunniga om på vilket plan mänsklighetens verkliga fiender opererar, bekämpar de oftast symptom och attityder. De ser och förstår icke, att de yttre förhållandena har ett inre andligt orsakssammanhang. De verkar närmast skrämde av den klart bibliska tidsanalys, som entydigt förklarar utvecklingen såsom det synliga resultatet av osynliga andemakters intensifierade strid om människosjelen.

Kristna programmakare agiterar med moderna reklammetoder för de kristna idealen, och det propageras från alla predikstolar för kristna normer i samhällslivet. Men budskapet har förlorat udd och färg sedan teologerna förlade helvetet till Biafra och Vietnam och gav kyrkorna ett inomvärldsligt paradiset att kämpa för. Numera bör man inte sjunga så mycket om gator av guld, ty då är man enligt denna moderna "tolkning" av det kristna budskapet för världsfrånvänd och därmed oförmögen att vara kärleksfull och medmänsklig. Pilgrims- och främlingsskapskänslan bör tonas ned och svalget mellan Guds församling och världen överbryggas. Man har all anledning att undra, vem det är som har gett den nya kristendomens ambassadörer helt nya fullmakter med order att kasta sig in i en diplomatisk verksamhet, som är ett uppenbart förräderi mot konungen. Denna fraternisering med världens makter kan avslöjas och bekämpas uteslutande med Andens uppenbarelse och profetisk myndighet.

I kris- och krigstider måste alla lojala medborgare acceptera inskränkningar i den personliga friheten. Livsföringen måste anpassas, all lyx- och överflödskonsumtion elimineras så en armé kan ställas på fötter och försörjas vid fronten. Guds rike mönstras nu på allvar. Full mobilisering är anbefalld. Det är dags att vakna upp ur materialismens ljuva maklighet, bereda sig på försakelse, gå in i rustningskammaren och dra vapenrustningen på, innan infernot bryter loss över en olycklig mänsklighet, som förkastat Jesus som Messias och gjort antikrist till enväldshärskare.

TÄLTÖFFENSIVEN I UMEÅ AVSLUTAD

RAPPORT: STINA FRIDOLFFSSON

□ Umeå är en skolstad, med allt vad det innebär. 8.000 studenter läser där nu. Gymnasier, fackskola, hushållsseminarium, seminarium, sjuksköterskeskola, lärarhögskola, -elever, elever i massor. Alla kämpar tappert för en personlig stil, men deras hemmagjorda originalitet är som grälla färger på tomma plåtburkar. Plåtburkarna är alla likadana och tomma, vilken färg de än har. Arbetarungdomarna hatar studenterna. De måste med sina skatter försörja studenterna, som inte gör någon nytta utan bara drar en massa laster till stan, menar de. Bitterheten mellan de olika grupperna upplever man starkt i Umeå.

□ Till tältmötena kom många avfällingar från olika samfund. De satt längst ner i tältet med förtvivlan i blicken och kämpade med Gud. Många kristna kom dit och upplevde förnyelse, andedop och förnyad vision.

I Umeå kämpade *Lasse Johansson, Carl-Henric Henricsson, Ingemar Helmner, Britt Ness, Inger Rundqvist, Rangwi Ljung, Ulla-Britt Sundlöw, Leif Andersson, Stina Fridolfsson* samt den mycket aktiva lilla församlingen på platsen med *Roger och Ulla-Beth Dahrén* i spetsen.

□ Sista dagen var det dopförrättning. En flicka, som blivit frälst under tältkampanjen i Piteå, fick följa Jesus i dopets grav. Vi upplevde en underbar sanktion från himlen. Sjungande i anden gick hon med lyfta händer mot land efter dopet, som förrättades i en kall septembersjö. Människor hade försökt lägga hinder i vägen, men Guds vilja är starkare än män-

DETTA HÄNDER OCKSÅ I UMEÅ:

NÖDROP FRÅN STUDENTVÄRLDEN:

"Be att djävulen släpper sitt grepp om oss."

RAPPORT: STINA FRIDOLFFSSON

□ Sista tältmötet i Umeå var ett öppet, härligt möte, då Guds Andes närvaro förnams av alla. Jublet och lovsången steg. Plötsligt reste sig en yngling i publiken under en paus. — Ursäkt mig, jag skulle vilja.. Förvirring. I panikstämmning tog Karl-Henrik upp en kör; gick hastigt ned till den så bryskt avbrutne mannen och förde honom beslutsamt ut ur tältet. Båda kom snart in igen. Ynglingen, som visat sig inte höra till de vanliga bråkstakarna, som med ett par järn i sig gärna avbryter ett möte, fick säga det han hade på hjärtat. Det grep oss djupt. Vi vill förmedla detta nödrop från studentvärlden också till Midnattsropets läsare:

"Jag startade i kväll från Skellefteå min Ford, fast besluten att under de närmaste veckorna på olika sätt delta i det syndiga studentlivet, men efter några mil stod det två systrar här i församlingen och liftade med mig. Dom skulle gå på detta möte. Jag beslöt att skjutsa dem till det här tältet.

niskors, och att lyda Gud mer än människor är en livsnödvändighet.

Under kvällsmötet lämnade sex människor sina liv i Guds hand. Sista mötet! Varje kampanj hela sommaren har slutat just när det varit som bäst. Men i Umeå stannar Ulla-Britt Sundlöw och Leif Andersson. □ Sommaren är slut. Många

Och när jag stod här utanför, så tänkte jag: 'Varför inte gå in?'

□ Jag skulle vilja säga hur stort intryck det här mötet har gjort på mig. Under inledningssången fäste jag mig speciellt vid en flicka som stod här och sjöng. I hennes ansikte såg jag en frid, ett förklarat ljus och en salighet som jag aldrig har sett på något dansställa eller öllokal som jag faktiskt ofta har besökt.

Jag vill inte påstå att djävulen helt och hållet har släppt sitt grepp om mig. Men jag anser i alla fall att det här mötet har gett mig en viss kraft; en kraft som jag tänker använda för att bekämpa honom. Det skulle faktiskt bereda mig en stor glädje, om någon eller några i denna församling skulle vilja be att djävulen släpper sitt grepp om mina kamrater och mig."

□ Så fick vi också be för honom innan han lämnade tältet. Guds Ande verkar även på studenter. Halleluja!

människor har genom tältmissionen nåtts av budskap från Gud till frälsning och uppbyggelse. Andra tyckte att förkunnelsen var "ett hårt tal" och gick förtörnade bort. Församlingen utkristalliseras.

Och snart är Jesus här!

Jesus säger: VAR TROGEN INTILL DÖDEN, så skall jag giva dig livets krona.

I detta nummer börjar Adelaida Sánchez Zea, Malaga, Spanien, en artikelserie i fyra avsnitt, behandlande hennes liv som nunna och den långa omvägen till det evangelistarbete hon i dag står mitt inne i.

Bilden t. h.: Bakom nunneklostrets galler i katolskt mörker.

Del: I

Jag framlade mina tvivel för en katolsk präst och fick till svar:

"SLUTA LÄSA BIBELN — DU BLIR PROTESTANT!"

"Gå hem till de dina och berätta för dem hur stora ting Herren har gjort med dig och hur han har förbarmat sig över dig."

Mark. 5: 19

Jag var 15 år gammal, när Kristus började att visa något i mitt liv. En vecka bevistade jag en katolsk kyrka för att höra en katolsk präst predika. Av alla saker han nämnde gjorde endast en intryck på mig. Det var denna: "Kristus dog på korset av kärlek till syndarna."

På kvällen, när jag böjde knä vid min säng och grät över min hittillsvarande likgiltighet, riktades min uppmärksamhet mäktigt på Jesus och hans stora kärlek till mig. Jag säger för mig, därför att den kvällen var ingen annan med mig. MIN glömska tyngde mig så mycket, men HANS kärlek drog mig. Varje år av mitt liv tycktes mig som ett sekel av avstånd emellan Gud och mig, och jag frågade honom barnsligt: "Hur kun-

de du älska mig utan att känna mig? Och om du kände mig, hur kunde du fördraga min likgiltighet?" Innan han skulle kunna svara mig, bad jag: "Herre, förlåt mig!" En stor frid kom över mig, och från det ögonblicket visste jag, att jag hade en ny vän.

Följande dag märkte jag att mitt liv var förändrat. Världen förlorade sin tjusning för mig. Jag sökte omedvetet det goda. Mina tankar var hos Jesus, och min ambition var att dö för att få se honom. Jag talade alla dagar med honom i stor kärlek och respekt och med en förtröstan, som inte hade några gränser. I ungefär tre månader varade denna förtroliga och personliga gemenskap med Herren.

"Vi gingo alla vilse såsom får, var och en av oss ville vandra sin egen väg, men Herren lät allas vår missgärning drabba honom." Jes. 53: 6.

"Se mina tankar äro icke edra

tankar, och edra vägar äro icke mina vägar, säger Herren. Nej, så mycket som himmelen är högre än jorden, så mycket är ock mina vägar högre än edra vägar och mina tankar högre än edra tankar." Jes. 55: 8—9.

Jag tror att djävulen, innan han driver en själ till fördärvet, först undersöker vad som är hennes viktigaste ambition. Därför gör det honom detsamma, om han leder bort oss på lögnens, tjuvnadens, osedlighetens eller brottets vägar, eller på religionens vägar. Allt detta är att inte vara i honom som sa: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig." Joh. 14: 6. — Att vara på sin egen väg är att vandra med djävulen.

Jag höll på att studera till sjuk-sköterska, då jag lärde känna "Givmildhetens Döttrar". Jag frågade dem för vem de arbetade och de sa mig: "Vi tänker att den sjuke representerar Jesus Kristus och

allt det som vi gör för en sjuk eller fattig, det gör vi såsom det vore Jesus Kristus. Han helade de sjuka och levde bland de fattiga och det gör vi också." — Det här är mitt kall, tänkte jag, och anhöll om inträde för att bli nunna.

Vid inträdet i seminariet i Madrid talade en präst till oss angående reningen och helgelsen av våra själar. Vi måste göra bot för våra gamla synder, fastän prästen hade förlåtit oss dem redan, och om vi inte uppnådde helgelsen, måste vi vara en lång tid i skärselden, innan vi kunde gå med Herren till himmelen. När jag fick kännedom om detta, eftersträvade jag med stor iver och en uppriktig önskan att uppnå en så stor helgelse som möjligt inom minsta möjliga tid. När jag tänkte på Herren, syntes han mig mycket avlägsen, såsom han vore inuti ett högt torn, högre än allt vi kan föreställa oss, och däruppe en smula ljus. — Det tycktes mig vara omöjligt, att han skulle höra mig. — Jag hade hoppet, att när dagen för mitt religiösa kall och yrke kom, (min religiösa bekännelsedag) — den dagen då vi skulle uttala våra löften av lydnad och kyskhet, fattigdom och tjänst för de stackars sjuka — då skulle jag duga som brud åt Kristus. Då skulle all avlägsenhet och allt åtskiljande upphöra. Tills denna dag kom, måste fem år förflyta.

När jag hade iklätt mig nunnedräkten, blev jag skickad till sjukhuskliniken på medicinska fakulteten vid universitetet i Granada.

Mitt liv på sjukhuset, beträffande mitt yrke tyckte jag om, och också att vårda de sjuka. Arbetet tyngde inte ner mig, fastän det var krävande; jag hade en god hälsa. Beträffande mitt liv som nunna, tror jag, att jag hade varit en god kamrat, som också andra var för mig. I alla saker var jag nöjd, och allt tyckte jag om, allt var vackert och alltid var jag glad.

"...nätterna var ändlösa för mig. Många gånger gick jag ut för att gråta över min fördömmelse. Jag ropade till Gud, men jag kände bara ett stort avstånd mellan honom och mig. Jag rådfrågade alltid alla präster som kom till sjukhuset och sökte få frälsningsvisshet, men jag förstod att de inte heller hade denna visshet..."

Men det var varken glatt eller vackert, då jag i bönen sökte Kristus och inte fann honom. När jag tänkte på döden visste jag inte vart jag skulle gå. Vid slutet av en dag med intensivt arbete bland de sjuka, måste jag erkänna att jag hade arbetat förgäves. — Arbetsbördor. — Ja. Men utan Kristus.

"Fridens väg känna de icke och rätten följer ej i deras spår. De gå krokiga stigar och ingen som vandrar så, vet vad frid är. Därför är rätten fjärran ifrån oss och rättfärdighet tillfaller oss icke. Vi bida efter ljus, men, se mörker råder, efter solsken, men vi få vandra i djupaste natt." Jes. 59: 8, 9.

Så kom dagen för mina löften, en bitter dag, som bruden i Höga Visan säger: "Jag sökte honom som min själ har kär. Jag sökte honom, men fann honom icke." — Vid slutet av dagen förde mig föreståndarinnan till ett bord med en stor utställning av presenter, som erbjöds mig. Allt hade placerats där för mig, och jag kunde ta vad jag önskade. Jag hade inte intresse för något. Jag hade en

stor tomhet i min själ, och dessa saker kunde inte fylla mig. Men det fanns något där, som tycktes säga mig: "tag mig med dig, lämna mig inte här". Det var den heliga katolska bibeln av Nacar Colunga. Med föreståndarinnans löfte tog jag den. *"Min själ trängtar efter dig om natten och anden i mig söker dig bittida."* Jes. 26: 9.

Snart kunde jag förstå att denna bok var olik andra böcker. När jag läste i den tycktes det mig som om någon läste med mig och förklarade det jag läste. Jag läste den flera gånger. Den var för mig som en källa mitt i en öken. Herren var källan. Det var i bibeln, som jag kunde lära känna den sanna Guden. Det var han som talade till mig. Jag hade respekt för bibeln som till Gud själv. Hans ord hade liv för mig och gav ljus åt mitt förstånd och jag erfor att bibelns författare inte var död och snart avslöjades min okunnighet, min avvikelse och min synd. *"Men barmhärtighet vederfors mig, eftersom jag icke bättre visste, när jag i min otro handlade så."* 1 Tim. 1: 13.

Vid jämförelse å ena sidan nattvardens Gud,, alltid bunden i det heliga (Sagrario) och krucifixet hängande från min hals... allt av metall, och å andra sidan bibelns Gud, mäktig stark, full av kärlek, rättfärdig och över alla, och i stånd att uppväcka mitt samvete, ställde jag mig denna fråga. Kanske det finns två gudar med samma namn? Jag förstår, att en kort tid efter det jag läst denna bok Gud hade gjort en revolution inom mig, och jag ville lära känna sanningen.

"Men när han kommer, som är sanningens ande, så skall han leda er fram till hela sanningen." Joh. 16: 13. *"Och I skolen då förstå sanningen och sanningen skall göra eder fria."* Joh. 8: 32.

Så svårt det var för mig att

Forts. sid. 16.

Uttåg – martyrium

■ Många kristna associerar Maranata till skandalrubriker och stojiga sammankomster, som upplöses i kaos, tvivelaktiga predikanter osv. Det är fruktansvärt. För med Maranataropet 1 Kor. 16: 32 har Paulus oåterkalleligen förknippat "Om någon inte har Herren kär så vare han förbannad." Den som älskar Herren väntar Herren.

Maranatas hemlighet är inte ovan sagda negationer utan det faktum att Ropet står i Ordet och bakom Ordet står Gud!

Ett exempel på detta är den nära nog försmäktande uppenbarelsen som präglade sammankomster, bibelskolor och konferenser. (Se E. Raudes utomordentliga referat från Malmköping.) Ja, det finns tillfällen då det ropats från talarstolen: "Tacka Gud för att han hushållat med uppenbarelsen. Vi hade aldrig orkat bära allt på en gång!"

Därav förstår vi att Herren har många revolutionerande sanningar (något mycket sällsynt i modern kristenhet) att meddela 1969 års bibelskoleelever.

Väckelseropet Maranata har från första gången det skallade över vårt land alltid åtföljts av ett annat bibliskt utrop som fått avgörande betydelse för skaror av kristna, nämligen

"att gå utanför lägret och bära hans smälek".

■ I förra årets bibelskola tog Arne Imsen med oss på en grundlig genomgång av *motiven för vårt uttåg*. Det blev profetiskt laddade timmar fulla av överraskningsmoment.

Efter ett snitt tvärs igenom de andliga religiösa och politiska maktkonstellationerna från historisk tid intill idag fick vi i ljuset av Uppenbarelseboken och profeterna fram tre huvudgrupper — maktsfärer, dess inspirationskällor, verksamhetsområden och slutliga mål.

I korta drag:

□ I. ORGANISATIONEN — det väloljade moderna samhällsmaskineriet med krav som

fostrar fram en lättmanövrerad massmänniskotyp. Övervakad av en effektiv polisinsättning.

□ II. ANARKISMEN med laglöshet, tyranni, upplösning, individualism kommer att sugas upp av den *väsenslika* Organisationen.

□ III. ORGANISMEN — församlingskroppen där (med-) lemmarna hålls samman av livets och kärlekens krafter, när och renas av samma blodomlopp.

De två första där dödens

lagar råder kommer av antikrists ande, att styras mot Babylon, dom och evigt mörker. Medan Organismen — Bruden — skall hemförlovas till löftets nya Jerusalem i liv och ljus.

Stelnande samfund, behärskad av dödande organisation och väckelserörelse, som urartat i laglöshet, kommer, med hull och hår, gå till respektive grupper (I, II). En process som pågår för fullt runt omkring oss.

■ Enskilda individer däremot, som kommit till besinning, söker livsgemenskap (går utanför lägret) i organismen — församlingen. Halleluja!

Avfallet har alltid inspirerats av den onda andevärlden vare sig dess budbärare är kultiverade, draperade i prästkappa, talar om filantropi och — organisation eller lekmän av folket, dundrade mot diktatorer, agiterande för (försravande), frihet och — anarkism.

De orena andarnas successiva medinflytande i kyrkor och grupper möjliggörs genom den totala avsaknaden av profetisk Ande och informativ förkunnelse! Målet för denna onda andevärlds förföriska utspel har kristendomshistorien igenom varit att få det åtråvärda bytet; brudförsamlingen och de kvalitéer hon representerar med i det avfälliga kollektivets helvetes seglats mot Babylon. Därför måste församlingen frälsas — likt Israel ut ur

Forts. på sid. 14.

MEDDELANDE TILL SAMTLIGA DELTAGARE I ÅRETS BIBEL- SKOLA

Bibelskolan i år kommer de tre första veckorna att förläggas till kursgården Stjärnhov.

Inkvartering kommer att ske kollektivt i småstugor med 8—12 bäddar och rum med 4—6 bäddar. Sängutrustning finns men lakan och extrafilt måste alla deltagare medtaga. I varje stuga finns toalett- och tvättmöjlighet samt pentry.

För att underlätta förberedelserna så skicka in din anmälan i god tid. Alla måste anmäla sig. De som skickar in anmälan efter 4 okt. kan ej få alla önskningar uppfyllda.

KOM IHÅG

Tidnings-, traktat- och litteraturmissionen

**Ditt bidrag betyder fler tidningar
och traktater till vårt utåtriktade
arbete**

Använd inbetalningskortet
som medföljer.

Anmälan till Bibelskolan

DEN 18 OKT.—16 NOV. 1969

Årets bibelskola blir i Stjärnhov (10 mil söder om Stockholm). Invigningen, avslutningen samt sista veckan (10—16.11) blir i Stockholm

(OBS.! Alla anmälningar måste ske genom användandet av denna kupong. OBS.!)

Namn

Bostad

Postadr.

Jag är född den 19.... och blev

frälst 19...., döpt i vatten den

19....

Önskar du delta hela tiden? JA NEJ
(Stryk det ej önskade.)

Jag önskar delta tiden den

.....

Räknar du med att kunna erlægga en avgift av kr. 90:— pr vecka för mat och logi? JA NEJ (Stryk det som ej gäller.)

Har du tidigare varit ute som ett Herrens vittne? JA NEJ.

När?

Var?

Har du egen bil? JA NEJ (Stryk.)

Ifylles och insändes till Maranataförsamlingens exp., Box 6177, 102 33 STOCKHOLM 6, före den 4 okt. 1969.

Ämne: FÖRSAMLINGSLIVETS ABC

Talare: ARNE IMSEN

Plats: MALMKÖPINGSVECKAN den 19—27/7 1969

Kommentarer och referat: EYSTEIN RAUDE

□ Det hade gått lite utanför det fastställda arbetsprogrammet ett par dagar. Man klarade tydligen inte att hålla sig till saken (församlingstanken i NT). Tiden var dyrbar. Bara en vecka stod till förfogande. Därför upplyste Arne Imsen att den 24 juli klockan 14.00 ville han tala om församlingens elementära sanningar.

Det blev en minnesrik stund, och det talaren berörde var epokgörande för Maranataväckelsens del.

"Församlingen är ingen förening och skall därför icke byggas upp som en sådan," sa Imsen inledningsvis. "Församlingen är först och främst det synliga resultatet av en process i andevärlden. Därför kan man inte bara "sluta", eller lägga ned verksamheten.

"Guds verk byggs icke upp på negationer". För att göra det hela mer åskådligt skissade Imsen Maranataväckelsens utveckling de första åren av dess existens.

Statssubventionerad frikyrka

Vi har våra rötter i pingstväckelsen. Grunden till att vi gick ut var icke att vi önskade friare former eller uttrycksmedel. Det var andra orsaker, och på vissa punkter var skillnaderna så stora att samarbete var omöjligt. Två faktorer spelade här en viktig roll.

A. *Smyggpolitiseringsen i församlingarna.* Äldstebröderna började att engagera sig politiskt. Organisationer som KSA, KDS osv. dök upp. Sådan verksamhet berövade församlingens liv dess kraft. Ingen politisk

verksamhet i församlingen, ingen sådan aktivitet bland äldstebröderna", slog Imsen fast. Församlingen skall frälsas ut ur världen och Jesus är församlingens frälsare. Församlingen må lösas från andra herrevälden. Den skall kunna tjäna en Herre.

B. *Kulturengagemanget.* I detta fall har de nedbrytande krafterna kommit in genom "bakdörren" i församlingen. Vi håller på att få en statssubventionerad frikyrka. Detta gäller också pingstvännerna. Ett resultat av detta är att teologer med modern teologi i dokumentmapparna får anledning att forma morgondagens pingstfolk. Genom hjälp av subventioner får staten större makt. När så det politiska läget i vårt land förändras, kan kontrollen via subventionerna bli förödande. Föraktet för korset ökar.

En sak är viktig i detta sammanhang; bakom kulturfasaden lever vilddjuret. Med ökat kulturengagemang minskar avståndet till världen. Tolerans är ordet.

Andedöpta avfällingar

□ I denna tid behöver församlingen apostolisk kraft. Satan har nämligen större resurser idag än förr. Tänk bara på alla avfällingar, som en gång var andedöpta. De representerar en väldig nedbrytande makt. Både i och utanför församlingen. All aktivitet i andevärlden tar form i maktblock. Dessa försöker att vända folkets blick bort från korset.

Det är emellertid icke bara yttre förhållanden som spelar

"...teologer med modern teologi i dokumentmapparna får anledning att forma morgondagens pingstfolk..."

"...bakom kulturfasaden lever vilddjuret. Med kulturengagemang minskar avståndet till världen. Tolerans är ordet av i dag..."

"...idealmötet som i pingstdagen är 33 i Jerusalem kan alltså sättas upp som en prototyp för väckelsemöten..."

in, när en ny väckelse födes fram. Processen begynner i det fördolda, i människors inre. När så tiden är mogen lyder ropet: Gå utanför lägret och bär hans smälek! Men hur skall då detta ske? Felet med oss är att vi sätter likhetstecken mellan kvalitet och kvantitet. Faktum är emellertid att massan ingenting säger om halten. Det väsentliga är att man är upp-

sen. Vi skall skickliggöras till att bygga upp Guds verk. Till byggnadsmaterial tar Gud dem som blir "till övers", dem som alla andra icke räknar med. Han tar dem som icke är "brukbara" i människors ögon. När Gud begynner sitt verk möts de mest andliga och de mest ogudaktiga. De äldre som ber är "för gamla". De unga är alltför världsliga. Men utanför församlingen börjar de leva. Där möter de Gud.

Förbön resulterar i Guds uppenbarelse, Matt. 18: 18—20. Det är av största betydelse att samlas i Jesu namn. Jesus må bli målet för vårt församlande. Lika viktig är också efterföljelsen.

På många platser må det ske en ny början. Och det är viktigt att förstå att all verksamhet börjar med bön. Ett minimum i antal, men ett maximum av kraft. Bönen utvecklar. Den utökar och fördjupar.

Bibelsn profiler förebilder

□ *Imsen* framhöll vidare att det ger resultat att ha bibelsn profiler till förebilder. Man skall heller icke förakta lidande. Lidandet för nämligen in i bön. Ingen andlig rörelse kommer undan konfrontationen med andemakterna. Det gäller att ha ett rikt andeliv.

Här förde *Imsen* våra tankar till apostlagärningarnas första kapitel. Vi ser att den helige Ande alltid gör församlingen till det viktigaste. Vi kommer att söka någon att bedja med. Andelivet verkar nämligen kärlek till bröderna. Det gäller att få del i Andens frigörelse och trons vila. Detta stadium i utvecklingen kan vi kalla det "för-pingstliga". Går man ett steg vidare, alltså till pingstagens upplevelser kommer man till det *Imsen* kallade "Ideal-mötet". Det mötet som hölls pingstdagen år 33 i Jerusalem

kan alltså sättas upp som en prototyp för väckelsemöten.

I en sådan situation är det många som tror att alla problem lösas. Med Andens uppfyllande följer alltså lösning på alla svårigheter. Men det är att vara väldigt naiv. Faktum är att kampen bara kommer till att bli hårdare, motståndet intensivare. Det gäller motståndet från världen. Vi ska inte begå felet att vi undervärderar fienden. Satan och demonerna kan vi inte se bort från. Inte heller förföljelsen.

Hur skulle vi reagera om vi ex. var tvungna att lämna allt för Jesu skull. *Imsen* ställer det närgångna spørsmålet till en tyst, lyssnande församling. Atmosfären förändras påtagligt när allvaret bankar på. Roman-tiken försvinner raskt för människan. Man faller till jorden, som en ballong som luften sipp-rar ut ur. "Varför skall han alltid vara så besvärlig. Störa oss mitt i idyllen."

Det onaturligt blir naturligt

□ Talaren fortsätter emellertid trots temperaturförändringen: "Det pågår en omvärdering i världen. Det naturliga blir onaturligt, och det onaturliga, naturligt. Men också bland de kristna sker en gradvis förändring. De demoraliseras till den grad att de inte ens kan bekänna Jesus på arbetsplatsen. Världsligheten smyger sig in. Lyxbegäret personifieras. Men Skriften säger: om vi lider med honom, skall vi förhärligas med honom.

Om vi anpassar oss efter denna världens bruk, blir vi troligen för svaga när förföljelsen kommer. Kriget mot andemakterna, psykologiskt och ideologiskt, kommer att intensifieras. Men kraften från Gud kommer att öka i motsvarande grad.

De religiösa ledarnas kamp

Forts. på sid. 14.

riktig i hjärtat och tillber i ande och sanning.

Rörelse mot korset

Att Gud välsignar är heller ingen indikation på liv. Frukten ger svar på ett sådant spörsmål. De flesta troende vill vara med i en massrörelse. Men det vill inte vi. Vi önskar delta i rörelsen mot korset. Ju närmare korset, ju trängre om plat-

Inga Andersson — en trygg och glad skånetös — kom till Stockholm för något år sedan. Som utbildad barnmorska kom hon att tjänstgöra på Danderyds sjukhus. Insatsen i församlingen och vandeln i umgängelsen med syskonen vittnade om att syster Inga såg längre — hade ett högre mål i sikte. Det var Herren som tänt kallelsens eld att i behaglig tid gå åstad med evangelium. Och i somras när dörrarna öppnats för Inga Andersson i trohet mot Kristus till Zambia. Den moderna kliniken i Mörby utbyttes mot ett sjukhus i Mpongwe.

Bed att vår syster får vara med och röja väg för midnattstidens frigörande budskap bland lambafolket i det jäsande Sydost-Afrika.

Inga Andersson

Brev från Zambia

Mpongwe Mission 14/9 1969

Herrens Frid, Nåd och välsignelse!

Det är söndagseftermiddag och jag sitter utanför huset och ska försöka skriva några rader till er, kära vänner. Solen steker från en klarblå himmel och här är minst sagt varmt. I fjärran hörs en tam-tam-trumma. Framför mig ligger den vitkalkade kyrkan där på förmiddagen en stor skara människor samlats för att möta Jesus. Hade inte själv tillfälle att vara med idag då jag var upptagen med förlossning på BB. Det är roligt att vara barnmorska även härute, det är nära livet på något sätt. Men det som ÄR LIVET är när människor blir födda på nytt av vatten och ande. I går var jag till en konferens i en liten by. Där hade de byggt en kyrka av gräs och den rymde säkert tusen personer. Jag tänkte på er då och era bekymmer för lokal till mötena, men samme Gud som låter gräset växa så de kan bygga kyrkor här kan öppna dörrar för er i stenöknen Stockholm. — Här är fullt upp med arbete, skörden är i sanning mycken

och arbetarna få, så bedjen skördens Herre att han sänder arbetare till sin skörd. Kampen är hård även här, djävulen lämnar oss inte för att vi bor på en missionsstation. Än lever trolldomen och har stort grepp över folket, just nu far en trolldoktor fram i byarna här. De fräls-

ta vännerna har det sannerligen inte lätt. Sen har vi katoliker och Jehovas vittnen att hålla front mot. Det är inte lätt för de frälsta, som vi lär att man har ansvar för hurudant man lever, och sedan katolikerna predikar att det gör inget hur mycket de super, röker o. s. v.

bara de går till prästen och biktar sig. Det är klart att det är bekvämare kristendom men var är LIVET. Dessa både grupper utmärker sig för en sak till, de går alltid till trakter där det redan finns mission, de börjar ytterst sällan ett pionjärbete.

Förra helgen var jag till en utpost på en församlingsdag. Det började med förmiddagsmöte och barnvälsignelse och efter det gick hela skaran sjungande och klappande i händerna ner till floden där det var dopförrättning, det var en härlig stund. Jag förstår ju inte mycket av språket ännu, men när Guds Ande är på färde förnimmer man det även om man inte förstår vad som sägs. Efter mötet var jag bjuden på middag d. v. s. majs mjölsgröt och hönskött, som man äter med fingrarna och som är jättegott. Det är hemskt roligt att komma ut i småbyarna och träffa folket, och jag längtar så att kunna tala med dem.

Som ni förstår av ovanstående så är det inte någon stad jag bor i utan rena bushen. Men även här verkar Gud och jag får av nåd vara hans sändebud.

Jag önskar ni skulle kunna dela den glädje och tacksamhet som jag känner över att vara här. Det var väl inte precis vad jag tänkt att hamna på Fribaptisternas missionsstation, men att inte gå på en väg som Herren stakat ut är detsamma som att förlora friden. Åtminstone upplevde jag det så. Och det finns ingen högre lycka på jorden än att få vara i Guds vilja med sitt liv.

Genom brev hemifrån har jag fått veta att mitt brev till Malmköpingskonferensen inte nått er. Jag hoppas de här raderna kommer er till del, så ni inte tror att jag rent kommit bort i bushen.

Med kära fridshälsningar till er alla.

JESUS LEVER!

Inga.

ÄR DET NÖDVÄNDIGT . . ?

- Att låsa fast jättesummor av missionsmedel i stora fastighetsköp och lyxbetonade kyrkbyggen . . .
- Att Herrens vittnen skall vara in-drivningsombud för intressen som förvandlar församlingarna till religiösa marknadstorg . . .
- Att milliontals kronor förbrän-nas i företag vilka presenteras som missionsgrenar, men vars evange-liska insatser icke står i några rim-liga proportioner till vad de kräver av offrade medel . . .
- Att församlingarna skall för-nedra sig till att anlita en halvhed-nisk statsmakt för att få medel till sin verksamhet, som nu sker genom Frikyrkliga Studieförbundets för-medling . . .
- Att ge staten ett allt större infly-tande över verksamheten genom att taga emot dessa frikostiga sub-ventioner . . .
- Att av den anledningen också låta samfundens intellektuella få hedersuppdraget att fostra de fria församlingarnas ungdomar . . .

ARNE IMSEN, MALMKÖPING

Forts. fr. sid. 11.

mot väckelsen vill undergräva förtroendet. Skaror av människor kommer att vända sin blick från korset.

Indoktrineringen

□ En annan fara är indoktrineringen via massmedia. Hur skall församlingen uppträda? Den skall vända sig i bön till Gud. Han vet hur fienden skall behandlas. "Jag tror att förföljelsen bara kan mötas genom martyriet." *Imsens* ord skar genom luften. Man spetsade öronen och kände en köldförnimelse efter ryggen. I sanning dystra perspektiv. Men låt oss gå vidare i utvecklingen. Nästa fas i världsligheten gör sin entré. Det farliga är att den icke syns med en gång. Själva problemet är belyst genom Ananias och Safiras lögn.

Väckelsen — världslighetens död

"När världsligheten först har smugit sig in i församlingen hjälper det inte bara med bön." *Imsens* uttalande är skarpa och

genomträngande. "Det behövs nådegåvor. Ett profetiskt öga som är i stånd till att se det fördolda och uppenbara det. Det är nödvändigt att rycka det onda bort med roten. Inte bara symptomen. Det är viktigt att Guds helighet är i församlingen. Därnäst är det av betydelse att man demonstrerar, inte bara i ord, men också i gärning. Väckelse innebär nämligen världslighetens död. Det gäller alltså att vara *sann människa*, inte modern. Den inre människan måste vara ren. Det gäller att ha ett kort perspektiv, d. v. s. man skall leva i nuet. På resan genom livet bör man ha minsta möjliga bagage med sig.

Vi ser av beskrivningen att världsligheten inte skall bekämpas med köttsliga medel, men med Andens uppenbarelse och myndighet. Följer vi utvecklingen vidare finner vi att den andliga gemenskapen river ner alla barriärer. Det existerar ingen statusskillnad, ingen skillnad i utbildning, ingen åldersskillnad. Genom att skilja de unga från de äldre undervärderar man Gud och hans församling. *Alla* kommer att

trivas i församlingen när Guds Ande är närvarande.

Diakonin avhjälp praktiska problem

□ Efter hand som församlingen ökar i antal, uppstår praktiska problem. I detta tillfälle handlar man. Organisationen kommer in i bilden. Det gäller att ta itu med problemen på ett rätt sätt. Praktiska svårigheter ska lösas med praktiska medel. Det är en känd sak att Guds verk lider p. g. a. olösta praktiska problem. Här kommer diakonin in i bilden, Apg. 6. Men denna tjänst är inte bara för någon speciell. Vi skall alla vara diakoner. Och diakonin visar sig i omsorgen för medmänniskorna". Detta är värt ett noggrannare studium. P. g. a. brist på kunskap står vi där vi är i dag. Vi önskar väckelse. Vi önskar att se Guds händer i arbete. Men vad är vi villiga att offra? Låt oss samlas till bön i våra församlingar och grupper och på det sättet sätta de himmelska krafterna i rörelse. "Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem."

Vi vill sända Midnattsropet till alla sjukhus, bibliotek, fängelser, skolor och hotell i Sverige!!! Vill Du vara med och stödja denna aktion? Använd inbetalningskortet som medföljer.

UTTAG - MARTYRIUM

Forts. fr. sid. 8.

Egypten — ifrån alla främmande auktoriteter. Det har reformatörerna hävdat i alla tider. Då blir Kristus huvudet och församlingen underordnar sig honom.

■ En appell riktades också till dem som på ett speciellt sätt kommer i kontakt med det ateistiska samhället: sjuksköterskor, vapenvägrare, lärare och skolbarn att vara konsekventa i sin tro och solidariska

först och främst emot Jesus Kristus. Även om följderna blir ett martyrium i form av suspension, fängelse eller avstängning. Den Helige Ande skall övervinna i kraft av Lammets blod.

■ Gång på gång poängterade Arne Imsen att vi praktiskt taget är ensamma om detta enorma budskap Herren anförtrött oss med, och att vi kommer att bli förlöjligade och förföljda av vassa politiker och namnkristna. Men vi är i gott sällskap. Martyriet har varit

profeters och sanningsägares öde i alla tider och genom den stolta staden Babylon flyter en ström av de heligas blod... Vi måste bli fyllda med heligt mod för att kunna bära fram dessa sanningar. **UTANFÖR LÄGRET I SÄLLSKAP MED JESUS KOMMER SMÅLEKENS ELD ATT LUTTRA OCH STÅLSÄTTA OSS!**

■ Så är du varmt välkommen till Bibelskolan i Stockholm 1969, som i år även blir *omgiven* av Guds rika natur.

RELIGIÖS—FRÄLST

Av Göran Duveskog, Nybro

— Religiös eller frälst, det är två helt skilda saker. Att stå högt inom de olika kristna leden innebär inte att man är frälst. Det är heller inte fråga om, att i första hand, ta ställning till något samfund eller någon annan religiös organisation. Frälst blir man när man tar ställning för personen Jesus Kristus. Då lever man också ett liv i gemenskap med honom.

Religiös är något helt annat. Det kan t. ex. ta sig uttryck i att man varje söndag besöker en gudstjänst. Med andra ord kan man säga, att man vill ha söndagskristendom. Han eller hon vill inte leva det där segerande livet som tillhör en verkligt kristen. Man vill ha skenet av gudsfruktan, men man vill inte veta av dess kraft. Guds ord säger mycket träffande i Matt. 6:24: "Ingen kan tjäna två herrar ty antingen kommer han då att hata den ena och älska den andre eller kommer han att hålla sig till den förre och förakta den senare. I kunnen icke tjäna både Gud och Mammon." (Världslig rikedom.)

— Att vara troende i biblisk bemärkelse innebär inte endast att gå i kyrkan, att vara barn-

begjuten, konfirmerad eller att ta nattvarden någon gång ibland. Att vara troende i biblisk bemärkelse menas ett liv i umgängelse med JESUS KRISTUS. Det innebär bl. a. att man slipper köpa tillfredsställelse och glädje på de olika nöjestillställningarna. Tillfredsställelsen och glädjen har vi i GUDS LEVANDE ORD.

— Ett kristet liv lever man när man ställer sig under lydningen i rättfärdighetens tjänst. När man är syndens tjänare är man fri ifrån rättfärdighetens tjänst. Men den lön man får av det är döden. En människa som blir frälst har gjorts fri ifrån synden och har blivit Guds tjänare, lönen på det blir evigt liv i Kristus Jesus vår Herre. (Rom. 6:18—23).

Jesus säger i Mark. 8:34: "Om någon vill efterfölja mig så försake han sig själv och tage sitt kors på sig, så följ han mig."

— När vi efter detta jordeliv ska stå till svars för våra handlingar inför Gud, är det frågan om vår ställning till Jesus Kristus. Om vi har tagit hans kors på oss och följt honom utanför lägret för att bära hans smälek. Om vi har gjort det, ska vi

efter detta jordeliv gå in i vår Faders härlighet. Har vi inte gjort det, ska vi för evigt gå bort ifrån hans ansikte till den eviga elden, som är tillredd åt djävulen och hans änglar. (Matt. 25:34, 41.)

— Du kanske tänker, att du kommer till himlen, för att du tror på Gud. Djävulen tror också på Gud, men han bävar. Hans gärningar är onda. Det kan visa oss att tron på Gud inte kan frälsa en människa. Man kan heller inte komma till himlen på goda gärningar. I Jak. 2:22 står det att tron måste samverka med gärningarna för att tron ska bli fullkomnad. I Rom. 10:9, 10 står det "Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst. Ty genom hjärtats tro bliver man rättfärdig och genom munnens bekännelse bliver man frälst."

— Är du, som läser detta vittnesbörd, en syndare? Tag emot Jesus och bli en bekännande kristen. Då får ditt liv mening och innehåll, och du får evigt vara hos Jesus Kristus.

— Är du en sovande kristen, så har jag en uppmaning till dig! Träng dig närmare Jesus, för att uppleva hans segerkraft och bli en *bekännande* kristen. I så fall ska du salig gå in i himlen.

BLI KOMMISSIONÄR – 5 EX. PER NR.

Erbjudandet som gjorde succé. Kan vi räkna även med Ditt stöd — Du som ännu inte börjat — kostnaden är ringa. (4:50 kr per nr.) — Gör åtminstone ett försök till årets slut!

Klipp ut annonsen och sänd den till:

MIDNATTSROPET

Box 6177

102 33 Stockholm 6

Jag vill försöka med 5 ex. per nr ☐ till årets slut
☐ tills vidare

Namn:

Bostadsadr.:

Postnr; adr.:

ADELAIDA...

Forts. fr. sid. 1

finna sanningen hos dem som inte hade den, men som påstod sig ha den och veta allt! Men så lätt det var för mig att förstå Gud, när jag såg bort från prästernas råd. Men skriftens ljus fick jag se mitt andliga liv, litet, löjligt, fattigt och osäkert. Kristendomens och aposteln Paulus' sanningsenlighet öppnade för mina ögon en ny horisont, som inte hade gemenskap med den begränsning, som jag mötte i boken "Mina heliga regler".

Kristi ord ljöd oavslutligen i mina öron: "Ty jag säger er, att om er rättfärdighet icke övergår de skriftlärdes och fariseernas, så skolen I icke komma in i himmelriket." Matt. 5: 20. — Jag sökte ju deras gärningar, och jag läste i kapitel 23 av Matt.: "Och alla sina gärningar göra de för att bli va sedda av människorna. De göra sina böneremisor breda och hörntofsarna på sina mantlar stora..."

Jag tyckte mig se Kristus framför mig, och jag var fariseen, som fick hans ord så: "För vem döljer du ditt arbete? Ditt arbete, som är avskilt för de sjuka, är av människor, lovordat som heroiskt för "Givmildhetens Döttrar" får så mycket beröm. Du har redan fått

Forts. nästa sida.

BOKPAKET (50%)

Det nominella värdet är ca 140: —, säljes nu för 70: — kr. i paket. En snygg dokumentportföljd medföljer.

Erbjudandet gäller t. o. m. 1 nov. 1969.

Böckerna är följande:

Watchman Nee:	Den kristnes frigörelse
John Hyde:	Den bedjande missionären
Frank Mangs:	Med brinnande lampor
Frank Mangs:	Mästarens väg
T. L. Osborn:	Hela de sjuka
David Wilkerson:	Korset och Stiletten
Siri Andersson:	Natten kom för tidigt
Anna de Vries:	Barnens Bibel
Billy Graham:	Frid med Gud
Oswald J. Smith:	Strid för sanningen
samt 100 traktater: "JAG BLEV HELBRÄGDAGJORD FRÅN SPETÅLSKA" av Rogelio Parilla.	

Beställningen sändes till:

MIDNATTSROPETS BOKFÖRLAG AB

Box 6177

102 33 Stockholm 6

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 30: —, halvår 16: —, kvartal 8: 50. Lösnummer 1: 50. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ År ny prenumerant

☐ Till årets slut 6 kr.

☐ Till årets slut samt 1970, 34 kr.

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
**MIDNATTSROPETS
EXPEDITION**
Box 6177
102 33 Sthlm 6

LÖSEN

Svarsförsändelse
Tillstånd nr 155
Stockholm 6

"Jesus blev mig övermäktig"

Det är bäst av allt att vara frälst i denna tid. Jag blev frälst den 25 februari i år, i templet här på Hasslö. Det var en underbar stund jag fick upp-

leva då, och det är lika härligt nu.

Gud hade talat till mig, men jag dröjde, men en dag blev Jesus mig övermäktig och jag fick lämna mitt liv i hans hand. Det är underbart.

Kommer det svårigheter i vägen för mig, då böjer jag mina knän och beder, då försvinner

allt, och jag får tacka Gud för vad han gör.

Det är härliga stunder jag fått uppleva med Gud, när han döpte mig i den helige Ande, och när jag blev döpt i vatten, de stunderna glömmer jag aldrig. Kom till Jesus min vän och bli frälst.

Anna-Lisa Svensson
Hasslö

OBS!

Invigningen av möteslokalen i Örebro har p. g. a. försenade leveranser framflyttats till Allhelgonahelgen (1—2 november), vilket inneburit att presentationen av Örebroförsamlingens verksamhet kommer i nästa nummer.

(Se annons sid. 19)

ADELAIDA...

Forts. fr. föreg. sida.

ut din lön. Din nunnedräkt är lång."

"Ej heller skolen I kalla någon på jorden eder 'fader', ty en är eder FADER, han som är i himmelen." På nytt tycktes Kristus tala till mig: "Varför kallar du prästerna för fader och påven för allra heligaste fader? ... Den som är störst bland eder, han vare de andras tjänare." "Ve eder, I skriftlärde och fariseer, I skrymtare, som tillsluten himmelriket för människorna! Själva kommen I icke ditin och dem som vilja komma dit tillstuden I icke att komma in."

För varje gång blev jag mer och mer fjärran från inträde i himmelriket. Skrymtaktiga fariseer, huggormars avföda, vitmenade gravstenar och skojare ... dessa var de ord som ljud inom mina öron som ett eko. Nätterna var ändlösa för mig. Många gånger gick jag ut från mitt sovrum för att gråta över min födelse. Jag ropade till Gud och önskade möta honom, men jag kände bara ett stort avstånd mellan honom och mig. Jag rådfrågade alltid alla präster, som kom till sjukhuset angående någon sak i bibeln och sökte från dem lösning för problemet om min frälsningsvisshet. Jag förstod att de ej heller hade denna visshet, som jag sökte, och ej kände till skrifterna.

Jag kommer ihåg svaret från en präst, när jag framlade mina tvivel och min osäkerhet och sa till honom, att det inte skulle betyda något för mig, om jag övergav nunnelivet för att gå ut i världen och finna frid och frälsningsvisshet. Han sa till mig: "Hur många år har du varit nunna?" "Ätta", svarade jag. "Tror du att du kan gå till samma värld, som du lämnade? Dina föregående vänner vill inte längre ha din vänskap, då du har svikit din kallelse. Du skulle inte kunna leva i världen. Läget i världen idag skulle bara öka din förvirring. Jag känner andra, som har lämnat nunnelivet, och de kan inte vara lyckliga. Nu är de olyckliga och föraktade av samhället. Har du inte här allt du behöver? Föda ... kläder ... Var kan du bli mer respekterad än som nunna?"

Vilka besynnerliga ord, som Kristus lät mig förnimma inom mig i detta ögonblick! "Den som finner sitt liv, han skall mista det och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det." Matt. 10: 39.

Denna vers blev mitt svar till honom och till det svarade han: "Om du vill uppfylla bibeln, så säger också Herren: 'Ingen som ser sig tillbaka, sedan han har satt sin hand till plogen är skickad för Guds rike.' Luk. 9: 62. Jag förstår, att om du fortsätter att läsa bibeln, så kommer det att sluta med att du blir protestant. Jag råder dig att sluta läsa den."

Forts. nästa nr

SPECIAL-ERBJUDANDE

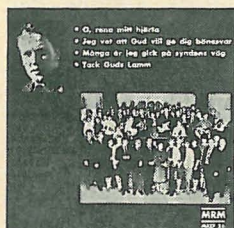
Du får årets resterande nummer för 4 kr om Du samtidigt prenumererar för 1970

!!!

FÖRNYA DE GAMLA!

SÄTT ETT × FÖR DE SKIVOR DU ÖNSKAR OCH VI SÄNDER DEM MOT
LÖSEN ENDAST 10:—. RESTERANDE PÅ MÅNADSABETALNING.

Arne
Imsen.
Maranata-
församlingens sträng-
musik.

MRM 23

Inga-Lill
Blomqvist och
Bertha
Svensson.

MRM 17

Roland,
Marita och
Barbro
Lundgren.

MRM 7

Arne Imsen, Donald Ber-
gagård, Eric Gunnar
Ericsson.

MRM 2

Arne Imsen.

MRM 10

- ☐ MRM 25. Så älskade Gud världen/Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus. Härligt nu skallar. Församlingssång. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Strängmusik.
- ☐ MRM 24. Lyft din själ i lovsång /Ta hela världen, jag väljer Jesus/Ljuva möte uti skyn/Jesus lossat bojors tvång. Solosång av Eric Gunnar Ericsson med strängmusik.
- ☐ MRM 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds lamm. Sång av Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.
- ☐ MRM 22. Höjen jubel/Säg skall du bli med/Ett vilsegång barn /Du var Herre kom. Aina Nilsson sjunger egna sånger.
- ☐ MRM 21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. Sång av Donald Bergagård. (Direktinspelning från möte)/Mitt hjärtas sång. Sång av Donald Bergagård, Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MRM 20. Min kung och jag/Jesus jag älskar Dig mer än silver/Nu är jag fri. Sång av Donald Bergagård (Direktinspelning från möte).
- ☐ MRM 19. O, Jesus Du som kom /Han kommer snart/Jag tackar Gud/Frälsningstid. Sång av Eric Gunnar Ericsson.
- ☐ MRM 18. Som hjorten trångtar efter vatten/Vi vill prisas Gud här/O, härliga dag/Gud är mäktig. Sång av Kurt Petersén och Eric Gunnar Ericsson.
- ☐ MRM 17. Jesus talar om en bön/Underbar Du är käre Jesus/Den var ej blombeströdd/Hur går det då. Sång av Inga-Lill Blomqvist och Bertha Svensson.
- ☐ MRM 16. Hjärta som lider/När vi är över/Jag sökte en tid efter lycka/Jag är glad. Solosång av Runo Erixon.
- ☐ MRM 15. Jag vill hellre ha Jesus/Jesus är livet för mig/Välsigna! Om du endast visste. Sång av Bertha Svensson till ensemble. Vid flygeln Inga-Lill Blomqvist.
- ☐ MRM 14. Innan sol går ned/Jag har hört om ett land/Törnekronan/Guds folk är på resa. Sång av Vetlandasystrarna.
- ☐ MRM 13. När de frälsta tåga in/ Vi äro kämpar. Sång av Donald Bergagård och Agne Bark samt Maranatasångarna, Örebro.
- ☐ MRM 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm.
- ☐ MRM 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.
- ☐ MRM 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.
- ☐ MRM 9. Sista sträckan/Här vårt liv är likt ett bantåg/Jesus underbar Du är för mig/Är du med där elden brinner? Sång av Eric Gunnar Ericsson och Donald Bergagård.
- ☐ MRM 8. Halleluja, halleluja/Jesus är min vän/Det gryr mot dag/Grip om den hand som stungits/ Sätt mig i brand, Gud. Sång av Bertha Svensson och Eric Gunnar Ericsson.
- ☐ MRM 7. Jag har en Frälsare/Väckelsen är här/Sejer i Jesus /Alltsen jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Trio-sång av Roland, Marita o. Barbro Lundgren.
- ☐ MRM 6. I mitt hjärta där finnes längtan/Det vandrar en i Judeens land/Vilken dag det ska bli /Detta är himlen för mig. Sång av Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Jönköping.
- ☐ MRM 5. Fräist från evig död/ Hur innerligt Jesus mig älskar/ O, hur jag längtar att se staden /Tror du Jesus är densamme. Sång av Bertha Svensson och Eric Gunnar Ericsson.
- ☐ MRM 4. Jag är svag men Du är stark/Jesus med Dig vill jag leva här/Vi har ett underbart hem/Jesus är densamme. Sång av Donald Bergagård.
- ☐ MEM 3. Jag är nu på väg till himlen/Giv Homom allt/Underbara land/Varför ångslas du. Sång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MRM 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Eric Gunnar Ericsson och Arne Imsen.
- ☐ MRM 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata-Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.
- ☐ MRM 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/ Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duettsång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MRM 480. Snaran har gått sönder/Hela vägen vill jag följa Frälsaren/Bak stjärnors myriader/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Carl-Henric Henricson.
- ☐ MRM 481. Men om du kom just nu/När skuggan svunnit/Nu har jag glädje. Sång av Marita Hammar och Sigrid Andersson.
- ☐ MRM 482. Härligheten väntar/ Det skall bli fröjd/Tro i ditt hjärta/O, vad djup i Guds nåd. Sång av Agne Bark.
- ☐ MRM 483. Mitt hem är där på den andra stranden/Varför får han stå därute/Underbar, underbar är Han/Sista tidens väckelse nu brinner. Sång av Runo Erixon.
- ☐ MRM 484. Käre Jesus min Frälsare och Herre/Ara, ära, ära/ Därför jag älskar Jesus Krist/ Gud är god. Sång av Rune Gellinder.
- ☐ MEP 1. Neither do I condemn thee/Light duding me/That lonesome Valley/Is there Blood upon Yours hand. Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MEP 6. Vi skall fara bortom månen/Jag vill evigt prisas/Lammet/På löftenas vagnar/Underbar, underbar. Sång av Donald Bergagård.
- ☐ MRM 471. Frid, frid, ljuvliga frid /Tala Gud, tala Gud/Döpt ditt folk i Andens eld och kraft/ Var är mitt barn i kväll. Solosång av Gun Vedin. Duettsång av Gun och Lars Vedin.

BESTÄLLNING. OBS! Ny tidning medföljer varje order, sänd därför in annonssidan.

Härmed beställes de grammofonskivor jag markerat med "X" att sändas mot postförskott eller avbetalning.

..... st. skivor nr

Saknar Du grammofon? Vi ordnar Dig en på förmånliga villkor.

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

Namn:

Adress:

Postadress:

Telefon:

• Mötesannonser •

MARANATAFÖRSAMLINGEN I ÖREBRO INVIGER SIN NYA LOKAL

Vänner från när och fjärran hälsas välkomna till högtid i Allhelgonahelgen.

LÖRDAGEN den 1 november och

SÖNDAGEN den 2 november

11.00 Guds ord förkunnas

15.00 }
19.00 } Väckelsemöten

Lokalen belägen Hertig Karls Allé 5

Vittnen:

Arne Imsen, Björne Erixon, Agne Bark, Gösta och Berta Svensson, Alf Petersen, Carl-Henric Henricsson, Rune Gelinder, Axel R. Olsson, Gunno Andersson m. fl.

Anmälningar: tel. 019/14 10 24 eller skriftligt till Örebro Fria Församl., Box 207, 701 03 Örebro

Tisd. den 4/11 kl. 19.30 Bibelstudium

Onsd. den 5/11 kl. 19.30 }
Torsd. den 6/11 kl. 19.30 } Väckelsemöten

Välkomstmöten för bibelskolan i Stockholm den 18 och 19 oktober

Lördagen den 18 oktober:

kl. 16.00 Brödsbrytelse; kl. 19.30 Väckelsemöte

Söndagen den 19 oktober:

**kl. 11.00 Predikan; kl. 15.00 o. 19.00 Väckelsemöte
i Åsöskolans aula, Blekingegatan 55
Stockholm**

BIBELSKOLANS AVSLUTNINGSMÖTEN

i ÅSÖSKOLANS AULA

Lördag den 15 nov. kl. 16.00 Brödsbrytelse; kl. 19.30 Väckelsemöte

Söndag den 16 nov. kl. 11.00 Predikan; kl. 15.00 och 19.00 Väckelsemöte

VITTNEN:

**Arne Imsen, Björne Erixon, Alf Peterson, Agne Bark, Lasse Johansson, Gunnel och Bernt
Martinsson, Gösta och Berta Svensson, Rune Gelinder, Gunno Andersson,
Karl-Henric Henricsson m. fl.**

